

stikke til at være Befalingsmænd. Det erede Flertal vil have, at Reserveoverkonstablerne allerede skulde udtages i Land under deres første skolemæssige Uddannelse; men det er efter min Mening aldeles uigtigt, thi hvis en hel Del af disse folk skulde lide af den af den erede Odsfører omtalte uovervindelige Søsøge, vil man være meget ilde stillet ved at have gjort dem til Reserveoverkonstabler. — Jeg forbigaar de enkelte Ændringsforslag, som jeg enten anser for at have mindre Betydning, eller som ere en ligefrem Følge af tidligere Ændringsforslag. — Under Nr. 19 er der til § 12 stillet et Ændringsforslag om, at der skal tilføies: „uden nogen Forpligtelse til længere Tjenestetid; det angaar Sørumlemandskab. Jeg tror, at dette slet ikke har nogen Betydning i Fredstid, og jeg synes derfor, at man ligesaa godt kunde have undladt at stille det. — Til § 17 er der under Nr. 22 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det næstsidste Stykke skal affattes saaledes: „I Land ere Flaadens og Fortasdelingens Artilleri-Underofficerer og Matros-Underofficererne underlagte en særlig dertil kommanderet Officer af Flaaden som Korpsschef“. For min Betragtning staar det som det Naturlige, at man lader de paagjældende Underofficerer forblive under de Officerers Kommando, under hvem de særlig arbeide i Land i Fredstid, og naar man tillige har medtaget Fortasdelingens Artilleriunderofficerer, maa jeg tilstaa, at jeg ikke er istand til at kunne følge det erede Flertal. Jeg forstaaer ikke, hvorfor de Artilleriunderofficerer, der ere bestemte til at være en integrerende Del af Fortasdelingen, og som ubestribende ere bestemte til Tjeneste der, til visse Tider skulle henlægges under en særlig dertil kommanderet Søofficer; thi der maa dog være en vedblivende Forbindelse mellem disse Underofficerer og deres Førefatte. — Under Nr. 23 er der stillet et Ændringsforslag til § 18, som gaar ud paa at fiske Reserveofficererne, „at de kun kunne indkalbes med deres Logtklasse“. Jeg veed nu ikke, hvorfor det erede Udvalg har brugt Ordet „Logtklasse“ i Stedet for det almindelig brugte Udtryk: „Aldersklasse“; men jeg anser i det Hele denne Indskrænkning i Retten til at indkalde Reserveofficererne for at være betænkelig. Disse Reserveofficerer aftsjene deres Børnepflicht under meget gunstige Forhold, og en Indkaldelse udenfor den Aldersklasse, hvortil de høre, kan blive nødvendig ved Krigsberedskab. Ved Hæren maa man bestemt fastholde Fordringen om at kunne indkalde Reservebefalingsmændene uden for den Aldersklasse, hvortil de høre, og naar denne Bestemmelse skal fastholdes ved Hæren — jeg formoder, at det erede Udvalg i saa Henseende vil gaa ind paa Hærens Forslaget, som det foreligger — synes det mig ikke, der er nogen Grund til at foretage Forandring her ved Loven om Søværnets Ordning. — Jeg gaar dernæst over til Ændringsforslagene under Nr. 24—27 og 30—34, som

handle om Søværnets Rammer, §§ 19—21. Det kan ved en flygtig Betragtning synes, som om der ikke er foretaget nogen Indskrænkning i Rammernes Styrke ved de Forslag, det erede Udvalg opstiller; men naar man ser ret derpaa og navnlig ser hen til Oprettelsen af et særligt Fortartilleri, vil man snart blive klog paa, at der i Virkeligheden finder en Indskrænkning Sted. De Lovforslaget vedføjede Bemandsningsreglementer hvile paa et Kommissionsarbejde; de ere blevne udarbejdede for hvert enkelt Skib i Flaaden og prøvede, for saa vidt Skibet har været udrustet. Ministeriet er gaaet lavere, end dette Kommissionsarbejde forlangte, og det kan saaledes ikke fra sin Side anse det forsvareligt at gaa ind paa en yderligere Nedsættelse. Hertil kan endnu tilføies den Bemærkning, at man ved de foreslaede Rammer kun har havt den nuværende Flaade til Udgangspunkt. — Under Nr. 35 er der til § 24 stillet et Ændringsforslag om, at Værftschefen skal være en til denne Tjeneste kommanderet Officer af Flaadens Officerskorps, medens Lovforslaget foreslaar, at den Officer, der er Værftschef, skal have fast Ansættelse og skal have Admiralsværdighed. Jeg skal nu ikke benegte, at Noget kan tale for, at man har det i sin Magt at kunne gjøre Forandring i Værftschefsposten, uden at der deraf nødvendigvis behøver at følge en Afstøbelse af den paagjældende Værftschef fra Søværnet. Administrationen kan have taget seil i sit Valg; en i Øvrigt meget brugelig Søofficer kan vise sig at være i Besiddelse af mindre administrativ Dygtighed, end der maatte ønskes for hans Stilling som Værftschef, men jeg tror dog at kunne gaa ud fra, at en saadan Feiltagelse vil høre til Sjeldenhederne. Dertil kommer, at Posten som Værftschef har en saadan Betydning, at der vel kan være Anledning til at stille ham noget høiere paa den militære Stige og at give ham fast Ansættelse i denne Post, lige saa godt som der gives fast Ansættelse i mange andre Poster. — Under Nr. 29 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at fastslaa, at Flaadens Admiral skal have Overtilsyn med Søforterne og Søminerne. Da Søminetjeneren sandsynlig gaar en betydelig Udvikling i Møde, og det er umuligt at forudsæ, hvor dens Magasiner og Værksteder i Tiden ville blive anlagte, synes det ikke heldigt allerede nu ved Lov at bestemme, hvem der skal have Overtilsyn med denne Tjeneste. Jeg vil ikke udtale det som nogen bestemt Formening, men det kunde tænkes, at det vilde være naturligere at henlægge Sømineafdelingen under Værftschefen end under den kommanderende Admiral. Dersom Sømineafdelingens samtlige Værksteder og Magasiner blive henlagte til Værftet, og Arbejdsstedet skal være der, saa synes det naturligere at lægge denne Afdeling under Værftschefen end at lægge den under Flaadens Admiral. —